

з віднесенням дисципліни зникне і дезертирство. З'їзд висловлює певність, що під своїм національним прапором, що проводить своїх рідних по крові і по духу офіцерів, за свої народні ідеали, українські салдати підуть в бій, всі як один, а хто не піде, проти таких зрадників народу ми вживемо всіх засобів боротьби і доб'ємося того, що дезертирів в народній українській армії не буде. Одночасно з тим, як другорядні засоби ми вважаємо необхідними: 1) Щоб село боролось з дезертирами та не покривало їх, 2) Щоб салдати з фронту писали в цій справі листи до дому, 3) Полкові Ради, а також військові з'їзди повинні видавати відповідні відозви, 4) Тягти до суду тих, хто покриває дезертирів.

Земельні справи український військовий з'їзд постановляє:

Право власності на землю та підземні багатства в автономній Україні повинно належати виключно народові, умови ж розподілення цієї землі між працівниками на ній людям виробити і визначити Український Союз, на підставі справедливості та рівності всіх людей, що живуть на території України. Разом з тим повинні бути вироблені заходи користування лісами, висискування водних та мінеральних багатств на громадських засадах. До остаточного розв'язання цього питання Тимчасовий Уряд повинен негайно припинити всі акти приватної торгівлі та продажу, та взагалі передачі землі і лісу з рук до рук і в першу чергу закордонним товариствам та окремим особам, а також урегулювати арендні відносини.

В харчовій справі. Зважаючи на те, що справа харчова на Україні найкраше, найповніше і найсистематичніше може бути покладена самим організованим в кооперації і спілки українським селянством, з'їзд ухвалює—передати харчову справу в руки організованого селянства і його органу Центрального Кооперативного Комітету.

Про Центральну Раду. З огляду на те, що Українська Центральна Рада робить велике державне діло з'їзд вимагає, щоб Центральній Українській Раді були асигновані кошти з казни на українські національні потреби.

Про адміністрацію на Україні. Перший Український Військовий з'їзд постановляє вимагати, щоб вся адміністрація на Україні була негайно переведена по пропорції всіма націями, котрі проживають на Україні.

Про Генеральний Комітет. Перший Військовий Український з'їзд, визнаючи Український Військовий Генеральний Комітет державною інституцією, вимагає утримування державних коштів.

Про Другий Військовий з'їзд. З'їзд ухвалює, щоб наступний з'їзд був скликаний на території України, а не в Києві.

Про Другий Військовий з'їзд. З'їзд ухвалює, щоб наступний з'їзд був скликаний на території України, а не в Києві.

Від Інформаційного бюро при Київській Губернській Земській Управі.

Інформаційне Бюро влаштує курси для організаторів-агітаторів, які працюють при повітових зємствах при визначених комітетах та при інших організаціях, для представників учительських організацій, кооперативів, селянських спілок і инш.

Число курсистів визначено—300 душ, числячи по 25 душ на кожен повіт. Із них 144 душі (по 12 на повіт) послані на курси за кошти Губернського Земства, а решта—156 душ (по 13 на повіт) за кошти тих організацій, які їх звільняють, або за кошти повітового Земства. І ті й другі курсисти повинні виступати перед комітетами та при інших організаціях, перші про те, що вони ідуть за кошти Губернського Земства, другі про те, що вони ідуть за кошти інших організацій.

Курси відчиняються для всіх, представників із повітів дурно.

Курси тягнуться не більше двох тижнів (з 15 мая до 1 юня).

Сторони особи теж будуть приймати на курси з дозволу комітета бюро на вільні вакансії поза тим комплексом який раніш вказаний.

Проходження податків треба задалегідь зареєструвати: Інформаційне Бюро при Губернській Земській Управі В. Володимирська № 33.

Програма курсів: 1. Про сучасну революцію, 2. Різні державні лади: феодальна, демократична, російська, радянська і національно-територіальна автономія України, 3. Уставні збори, 4. Виборче право, 5. Аграрне питання, 6. Історія України, 7. Націоналізм, 8. Організація самоврядування, 9. Система податків, 10. Організація села, 11. Громадські вільності (соціалізм, дружба, зібрані і инш), 12. Програма різних партій, 13. Робітничі шкільні, 14. Продовольча справа.

Кому згодяться читати по питанням: 1-му д. Климченко, 2-му д. х. Іванович, Герасимович, Хом'як, Стасюк, 3-му д. М. Ковалевський, пр. Косинський, 4-му д. Вайер, 5-му д. Клименко, 6-му д. М. Порш, 7-му д. Трачівський, 8-му д. Яковлев, 9-му д. Шаповал, 10-му д. Радченко, 11-му д. Порш.

Просьба повітові управи негайно приєднати списки посланих на курси. Читання одбуватимуться в Народній Аудиторії на Бульварі Кухарівській вул., куди зшиш 300 душ, можна прийняти ще 150 душ.

Курси для слухачів закладені в Золотоверхотській № 3, В. Підвальній № 12, Святославській № 11-А, В. Бульварі № 80. Слухачам треба мати свою постіль. Адреса бюро Володимирська 33, редакція "Київської Земської газети".

Лекторів на курсах інструкторів і організаторів просять прийти на нараду для встановлення годин та розписання лекцій 10 травня в 5 годин до редакції "Київської Земської Газети" Володимирська 33.

У Києві.

В Раді Губернських громадських організацій. На зборах Київської губернської ради громадських організацій ухвалено доповнити склад Ради такими представниками: від поляків за мість двох буде 5, від салдатів замість 5 буде 15, від селянських організацій замість 24—108, від повітових рад замість 12—24, від ради повітових міст 12, від єврейських організацій замість 12—24 і від повітових учительських спілок 12.

Крім того всі повітові комісари входять в склад ради ex officio. В склад губернського виконавчого комітету увійшли: на місце покійного Сиховського д. Мошков (від цеховиків) і від поляків Перро.

На зборах ухвалено: 1) прийняти участь в святі волі в Києві (на Калінінці) 22 мая і послати на свято Волі свого делегата. 2) Гроші які асигновані мировими посередниками, передавати комісарам а ті, що асигновані для земельних комісій—земельним комітетам, 3) Дозволити селянам випас худоби в старих казенних лісах. 4) Завести таксу на паливо и 5) Організувати громадські лісові комісії, замість бунших за старого ладу, комітетів.

Арешт провокатора. Вчора вранці в Києві арештовано інженера П. Серебряникова, якого Катеринославський виконавчий комітет обвинувачує в провокації.

В Києві Серебряников служив в окрузі доріг.

Утеча арештованих. Вчора вранці з Київського арештантського дому (на Лукінінці) втік 45 в'язнів, які сиділи там по просяду за крадіжками.

Арештанти перевезли дозорців, передані в цивільну одяг і малезькіми куртками до Києва.

Про збори шкільної комісії при Українській Центральній Раді просять прийти всіх членів—педагогів Центральної Ради 11 травня о 8 год. веч. в Комерційну школу Товариства учителів (Вібіковський бульв., 54).

Загальні збори Т-ва "Просвіта". В неділю 14 травня об 11 год. ранку мають відбутися загальні збори членів Т-ва Просвіта, в залі Губернської Земської Управи (Володимирська № 33, хід з двору).

Члени Т-ва "Просвіта", що не придуть на ці збори вважатимуться вивуленими з Києва.

З'їзд. 10 мая в 10 годині має початись з'їзд студентів Київської духовної Академії. Засідання (закриті) відбудуться в Конгрегаційній залі Київської духовної Академії.

Справки можна одержувати в бюро Студентського Комітету (Театральна 48 кв. 21).

Вісти з краю.

З українського життя в Нікополі. Відбувся український мітинг у місті Нікополі. Народу зішлося щось коло 1000 чоловік. Перед мітингом було одправлено молебня українською мовою, як прагнучи якого пан-отець проголосив: "Многі літа вільній Україні!" Промови, накресливши історичну долю українського народу, розказали, що діється тепер у Росії, що таке Установчі Збори і як до їх готуватись, що таке демократична республіка та автономія України. Селяне та робітники, що були на мітингу, казали: "ось така почали й по нашому говорити". На прикінці виступав делегат від московської ради сардатецьких депутатів, закликаючи селян підвозити хліба до залізниць. Співаючи українських та революційних пісень, потроху всі почали розходитись.

Того ж дня учере в 2-ій осередковій школі відбулися організаційні збори українського товариства "Просвіта". До ради товариства обрано: головою П. А. Стронікова, заступниками голови М. І. Кушніренка та І. Матяча, писарем І. І. Сандула, членами ради І. Пустовойт-Това, С. А. Кліца і скаржником М. П. Сісницького.

Товариство поставило собі дбати про розвиток духовної та економічної культури краю. Незабаром при товаристві "Просвіта" закладено буде бібліотеку-читальню, організується продаж книжок.

Товариство скликає мітинги, впоряджує лекції, читання для народу в Нікополі та в його окрузі.

Робітниче свято. У Лозовій Павлоградського повіту на Катеринославщині відбулося робітниче свято, з якого бра-

ли участь й члени Лозовської української громади. Українці виступили під своїм національним прапором. На прапорах були такі написи: "Хай живе вільна Україна", "Хай живе демократично-федеральна республіка", "Хай живуть установчі збори". На одному прапорі намальовано було Т. Шевченка і схід сонця. Під час свята український хор співав революційних та українських пісень, між иншим "Заповіт". Хором керував С. Ільченко. Свято зробило велике враження.

Військові збори. Відбулися в городі Тернополі збори салдатів, офіцерів, співробітників В. С. Г. і В. З. С. на яких було постановлено звернутися до Центральної Української Ради в Києві з сльдуочими домаганнями:

1) Коли російська держава буде перестроєна в новий суверенно-державний лад, то повинна перестроїтись в Східно-європейській Злученій Державі на найширших демократичних основах, при чім українці повинні мати в тих Злучених Державах на правах федерації свою особіу Державу, яка обнімала б всі українські землі.

2) В тій новоутвореній федерації має бути переведена: а) свобода і рівноправність усіх народів, котрі заселяють Росію; б) свобода зборів, слова, друку, віри та совісті; в) земля повинна статись власністю робочого народу, а "Крестязький Поземельний Банк", котрий відділяє селян землем в "порядб" землеустроїтства", має віддавати землю на території України лиш хліборобам українцям.

3) Домагаємося від Тимчасового Російського Правительства утворення міністра без тегі (портфеля) виключно для заступництва інтересів українського народу, а назначений він має бути Ц. У. Р., яка має складатись з делегатів усіх партій і товариств українських цілої Російської Держави. Міністр цей має називатись "Міністром України".

4) Збори постановили, щоб у всіх інституціях державних і недержавних на території України негайно завести українську мову, яко урядову, а спеціально у всіх школах почати науку рідною мовою. Також проповіді в церквах на території України мають вимовлятись українською мовою.

5) Збори ухвалили, щоб Ц. У. Р. звернулася до Тимчасового Правительства з проханням змінити режим і компетенцію адміністраційних властей в губерніях Галичини і Буковини.

6) Збори постановили, щоб в усіх місцевих українських населених пунктах, де немає української школи, дозволили наповно відкрити дітячим інституції "вульгарні", просвітні і економічні та закласти нові, давши словом прирвети в занятю краю правний стан і свободу, якою користувалось населення згаданого краю до війни. Просити Тимчасове Правительство вислати для здійснення тих мір, до зайнятого краю делегацію, зложену з членів в половині визначених Ц. У. Р. у Києві; до того часу збори вважають за бажане, щоб Ц. У. Р. негайно вислала по одному уповноваженому делегатові до більших міст Галичини і Буковини, а передовсім до Тернополя і Чернівців, які б були посередниками між місцевим українським населенням та Ц. У. Р. і помагали місцевому українському населенню в його культурній праці. Згадані делегати повинні мати відповідний авторитет перед дотеперішніми властями.

7) Збори радісно вітають увільнення від заслання митрополита графа А. Шенгіцького і домагаються освободження всіх арештованих укр. галичан і висланих в Росію.

8) Збори звертаються до всіх укр. щоб укр. справу популяризували в пресі російській, як також у європейській, а передовсім звернути увагу на селянство і освіджувати його, щоб не дахоси заховати на чорносотенні клічі.

9) Збори складають свій сердечний привіт міністрам Часового Правительства, передовсім міністру Кереському, який в Дуї так широ заступав права нашого народу.

Могилевська українська громада. В Могилеві в будинку Селянського Банку учере відбулися перші організаційні загальні збори Могилевської Української громади. Зібрання було нечисленне, але на йому присутні були представники всіх професій: урядові (чювовики), мовали, землі та інші. Зібрання розпочалося о 8-й годині вечора. Головою зборів обрано С. І. Апанасенка, писарем В. О. Нікітіна та Курянка. В першу чергу поставлено було на голосування питання про сполучення місцевої громади з союзом автономістів-федералістів, при чому голова місцевого відділу союзу,—В. Г. Дубровський в загальних рисах ознайомив присутніх з метою союзу. Більшість голосів зібрання висловились прихилитись до союзу. Далі зібрання постановило організувати місцевий клуб, котрий в загальній українській роботі з'єднає б. всіх місцевих українців. Проект створення клубу вислухано і затверджено з деякими виправками. Клуб зватиметься: "Українська Громада в Могилеві та Дніпрі".

Старшинами клубу вибрано: В. Г. Дубровського (голова), Деліковича, М. М. Мину, І. І. Гудзенка, Ц. Ю. Дубровського, І. І. Гудзенка, В. А. Котларен-

ського, С. І. Апанасенка, М. В. Теложницького та В. І. Павлушенка.

О 12 годині зібрання, подякувавши хазінію, І. І. Деліковича (директор Селянського Банку), закінчилось.

Через кілька днів відбулось чергове зібрання ради старши, котре коштувало до свого гурту президіум військової української організації при ставці Верховного Главнокомандуючого. Зполучення цих двох організацій, військової і громадської, стається механічно підчас маніфестації, коли за жовто-блакитним прапором з портретом Т. Г. Шевченка йшло військо, й чювовики, й інші місцеві українці. Єсть сподівання на приєднання українців Георгієвського батальйона.

Товаришамі голови ради старши вибрано: Камеєцького (представник військової організації), та Деліковича, скаржником—Гудзенка, писарями—Нікітіна та Абламського.

Постановлено підшукати помешкання для бібліотеки-читальні та випустити всі українські періодичні видання. Асигнувало 300 руб. на придбання української літератури для комейного продажу.

Новоузнська Громада. В Новому Узні відбулися збори Української Ради за які було обрано Старшиною Раді: Гелювою—Ф. Силара, заступником (помішником)—Голови В. Кіміцького, скаржником—С. Бордачюка і писарями—І. Михайленка та І. Пилипчука.

На тій же раді було висловлено бажання, щоб послати Голові Центральної Ради професорові Михайлові Грушевському привітну телеграму, котра того ж дня учере й була оголошена рідною мовою.

У Членів Ради записалось більш 200 душ, добра частина з них—салдати-українці.

На другій Раді висловлено було бажання, щоб свою діяльність передати теж і на весь повіт Новоузнський, де живе більш 80 тисяч українців. Вироблено також циркуляр, котрий буде посланий до Слободян-українців. Крім цього, піддержувати агітаційну діяльність і через школярів "Реального учалца", котрі на літо поїдуть додому у свободу, та через вчителів українців. На цій же Раді обрані були делегатами до Центральної Ради у Києві двоє: прапорщик (заступник Голови) В. Кіміцький та селянин Андрій Проць. Вони поїдуть до Ц. Ради у перших числах травня місяця, щоб позайомитись ідуть термінові справи.

Про збори в Новоузнській Раді. Ця рада прийде до Ц. Ради й привезуть гроши на "Український Національний фонд", яко пайок (членський внесок), від Новоузнської Ради.

Цукрова справа на Україні.

Вже в числі 27 "Н. Ради" зверталась увага на те, чому українці повинні дбати про цукроварство.

Зараз я думаю докладніше показати, в яких властиво губерниях повинно громадянство звернути пильнішу увагу. З Поділля, Харківщини, та почасти Київщини надходить звістка, що якісь непорозуміння між селянами, та плантаторами бурякових площів виходять на ґрунт оплати праці: виділення під зернову культуру землі, що призначено під засів буряків, недостача робочих рук та інші. Муну сказати, що торкається ціни, то слід було би волосним комітетам тих районів, де сіють буряки, входити в спілку, що до оплати за праці на полі цих плантацій, з иншими комітетами, аби не було такої платні: в одній волості призначають робочому 3 карб., а в другій і р. 50 к. за день; а бо в одній йдуть на роботу охоче, а в другій не хочуть, бо не "потрібують" заробітку.

Була б дуже велика шкода Україні, як би непорозуміння виросли до того, що продукція цукру сильно впаде в нашій землі.

Кажуть "хліб нам потрібно й користи з нього більше", а тому засіємо зерном. Хто це каже? Аноцера-цукроварі! ("Малів на Поділлі") Отже вони дають ніби для того за посівом хліба, щоб останнього доволі було для війська? Ні, вони дають про те, аби їх найкше зменшились, аби так сая використати землю, та хто його знає, що далі робитимуть. Тут ні одного дня селяне неможуть подарувати. Вони сами мусять засіяти буряками, бо жа це єсть навіть такий наказ Міністра хліборобства; вони повинні знати, що за посів вони матимуть заробіток, теж за царову, просявну, за кошами та доставку на завод. А на заводі й для всієї околї робота знайдеться.

Цукроварі кажуть, що нема робочих рук для посіву буряків. А сільники, спитають, треба руз, аби засіяти два морги землі, або десятину? Чи справді це не підатків робота, та здебільшого жінок, а не чоловіків; сапанія буряків, просявка та шаровка їх?

Цього року працювало 234 цукроварні і виробили цукру загально 72 1/2 мільйонів пудів, а потрібно було для всіх людей, що користувались українським цукром біля 84 міль. пудів. Найбільш усього цукроварень на Київщині, де працювало 74 цукроварні і вироблено цукру 21 міль. пуд. на Поділлі 12 міль. пуд. вироблено на 52 цукроварнях в Харківщині ж 27 цукроварень виробили 12 міль, 244 п'ясиці пудів на Курщині 23 цукроварні виробили 11 міль, на Подтавінній 13 цукров. виробили 5,7 міль. пуд.; на Чернівецькій 12 цукр. ви-

роб. 3,8 міль, на Волині 13 цукр. вироб. 2,5 міль. пуд. на Херсонщині 2 цукр. вир. 1,8 міль. на Кубані одна цукроварня цього року виробила 227 тис. пуд. Крім того в губерниях: Орловській, Тульській, Тамбовській та на Вороніжщині, де єсть наша людність вироблено біля 23 міль. пуд. цукру на 17 цукроварнях.

От же ми бачимо, що більше усього цукроварень на правобережній Україні в Херсонщині, де всього 141 завод з виробом цукру біля 37 міль. пуд.

А землі, на якій засіюмо буряки всього буде на Україні більше півмільйона десятин. Отже ця площа засівають не самі тільки цукроварі, але й селяне, дрібні поміщики, орендарі, заводи, управителі цукроварень та заможніші землевласники.

Милулого року заводи мали під засівом буряків своєї власної землі 164 1/2 тис. десятин; 11 1/2 поміщиків, яку арендували під засів, сами обробляли 11 кошами й возами буряки; теж арендували на таких самих умовах і в селані 12 1/2 тис. дес. Крім того по договорам їм доставляли буряки на цукроварні поміщики великі і дрібні та селяне; ці буряки називаються плантаторські. Останніми багато заморочено, бо не вистаєє надія їх отримати. Останніми часами ці буряки дуже обтяжують селянщині. Запросять вагонів на яку небудує станцію, або возити буряки на завод, та й не возять; бо трапляєє хтось який з другої станції, що й грошей дає більше і т. инш. Тим часом вагони отримувать собі на станції, бо забороноєє вживати під інші потреби і не використовують і великий збиток роблять державі. А таких буряків буваєє досить, бо плантаторської поміщицької землі було торік біля півтора тис. десятин і 112 тис. селянської. Отже, який би там порядок не зробило було з перевозкою по залізницях цих буряків, все-таки потрібно, аби площа буряків збільшена була як у поміщиків, так і у селян. Коли, чи поміщики, чи селяне, не мають насіння для засіву, хай звертаються до того заводу цукроварного, для якого хотять засіяти буряки, а хай звертаються негайно до Катеринославського сахарного заводу, де єсть люди, що жити за цукроварною промисловістю.

Навіщо ж буряки продають до Ц. Ради й привезуть гроши на "Український Національний фонд", яко пайок (членський внесок), від Новоузнської Ради.

Отже спитаю всякого, хто шире бажає економічного розвитку України: чи варто звернутись увагу на нашу цукроварну промисловість; чи півмільярда й більше грошей пошкодять добробуту України; чи з тих коштів, що отримуює казна на загально російській справі не повинно віддати нам більшу частину; чи в справах продажу цукру в інші закордонні держави голосу України не повинно прислухатись; чи в справах розділення виробленого цукру мають участь цукроварі, чи тільки мають право користуватись нашою силою, силою природи України та її капіталами; чи інституція, яка розпоряджатиметься цукром повинна бути в осередку України—Київі, чи в іншому місті?..

Ю. Постерна.

З'їзд Подільського духовенства й мирян.

Ще з першого дня з'їзду Подільського духовенства, коли деякі з депутатів священиків тільки що приїхали, виявилось, що у більшості настрій нервовий, але й радісний. Багато почали говорити про українські справи, згадали і про долю відомих українських кафедр історії й літератури в нашій Семамарії. Чим далше, тим більше виявлявся напрям з'їзду: духовенство (священики й помішники) стали справжніми українцями і голосно почали добиватись корисного для українства,—мариє (тоб то селяне) навпаки в свої близькості поставились ворожо до української мови і всяких українських справ. Тяжко було, коли деякі своїми українці підобувались писаннями протоколів з'їзду на українській мові, а деякі мариє виступали і сказали, що "нам не нужно и инкому украинского языка, потому что мы же меньше понимаем его". І от це перше зібрання кімчасло дуже палкою промовою українця панао. Л. Станкевича, котрий почав словами: "Кому не потрібна українська мова? Вам? А мені потрібно, — і ви не можете казати за всіх, що вона нікому не потрібна". І от після довгих дебатів вимесли постанову, щоб писати на вхоч мовях. Але як було багато роботи і взагалі не сподівали ні на якій мові писати, то написали на московській.

Другий день з'їзду був більш цікавий. Цей день починавсь з промови від-

жовтень з'їзду до нового ладу. Перший промовець св. С. Мельницький висловлював свою радість з приводу того, що в нас настала велика християнська прихильність волі, рівності й братерства. Нарешті він виголосив на ура Тимчасовому Уряду, армії і промовував посліди привітання їм, на що всі згоджались. Потім він звернувся до тих, що своїм життям добували вільність Росії і промовив їм вічну пам'ять. З'їзд разом з архієпископом Митрофаном і ген. Брусиловим прославив "вічну пам'ять" всім борцям, що пролили свою кров. Другий промовець, св. Ол. Маричев, говорив промову по українському. На кінець своєї промови О. Маричев сказав:

"Настав час визволення для всіх народів Росії. І ми, пастирі української церкви, можемо вільно говорити про потреби нашої церкви і нашого народу."

Настав час, коли Україна повинна здобути собі національно-територіальну автономію а її церква — автокефалію. Всеукраїнська Центральна Рада у Києві хоче вивести з темряви наш народ, засвітити сонце правди для нього, дати йому його мову, його душу. Я пропоную послати від з'їзду привітання Центральній Раді (голоси: просимо, просимо). Нехай же живе вільна Україна!"

Делегати з'їзду, як один чоловік, встали з своїх місць і прославляли "Ще не вмерла України". І от з цього часу український гми зате жував в залі зібрання. Було всім видно, що з'їзд проходить під гаслом: "Вільна Україна й її Церква".

Після промови О. Маричева говорив архієрей і ген. Брусилов. А потім виступив голова Подільської "Провітні" відомий всім нам, ноходянам, Кость Солуха. До трибуни К. Солуха йшов під громом оплесків. Його промова була надзвичайно щира і зробила велике враження.

Здавши про ті темні тяжкі часи, що вже минулися, К. Солуха перейшов до відносин між інтелігенцією, народом і духовенством.

Він сказав: "Я спочуваю вам, пастирі, що ви не могли робити те, що вам серце казало. Ви були сковані по руках і ногах. Я вітаю вас, які пастирі вільної української Церкви. Я підтрескую вас бути національними. Мені здається, ви втворюєте таку Церкву, як що ми це зробили."

Вислухавши від церкви, що ми не сподіялися. Це було не через те, що ми не вірили. Ні, ми бачили в першій такій хвилині, що не могли до неї прийти. Мені здається, що коли ми втворюємо Українську Церкву, до нас вернуться старі золоті часи. Мені здається, що ті часи дуже були важливі. Згадайте, що тоді пастир був герой. Тільки тоді церква буде вічна й "врата адові не одолють її". Пошли вам, Боже, сили втворювати таку вільну українську церкву. Пошли і вам, Боже, мирянам здобути в вільній Україні вільну церкву. Пошли вам, Боже, всім мир і тишину".

Промова д. Солухи всіх глибоко зворушила. Довго оплески лунали в залі. Після голови "Провітні" говорив д. В. Приходько. Його промова була дуже ескрава, влучна і зрозуміла для селян. Д. Приходько багато казав про нашу мову, наші права й т. ін. Селяне, коли згадували про нього, то завше добавляли: "спасибі йому, що він нам все розказав". І тільки вже після промови д. Приходька геть зникли речі ворожі українству.

На другий день з'їзд приступив до роботи по виробленій програмі. Треба зазначити, що в кожній постанові з'їзду говориться про Україну й українську мову. Між іншим постановлено, щоб була обов'язкова проповідь і читання євангелія на українській мові за службою. В духовних школах й семінарії признають необхідним викладати всі науки українською мовою і ввеста історію, літературу й географію України. Всі церковні школи передаються міністерству народної освіти; навчання в них повинно йти тільки на українській мові. За місць кожного органу "Православна Подолія" постановлено видавати листки й брошури на українській мові. Хотіли вказати і орган українською мовою, але мряне не хотіли дати грошей на це діло. Також постановлено всіма силами добиватись автокефальності української церкви. Рішено підтримувати всі поступові демократичні партії й взагалі встановити свій лозунг: "з народом і за народ".

В аграрній питаннях з'їзд придручився до хліборобів. Нарешті постановлено пропонувати Всеукраїнській Центральній Раді й Подільській "Провітні" розіслати листки в церкві для збирання жертв на національній справі.

Св. Св. Василь Симонович.

На західному фронті.

ПАРИЖ, 8. Впродовж ночі тривав артилерійний бій біля Шмем-де-Дам. В околиці на північний захід від Брей-Анжюма на фронті Серні-Юртебіз німецька атака, скерована проти ферми Фруаком була відбита нашим воєм і німцям не вдалось підійти до наших позицій. Після вчорашньої невдалої спроби загальної атаки, ворог більш не наступав. Недовго тривав а-е дужі артилерійні бої були між Ламіетт та Емом на північний захід від Реймса. Ми посукувались вперед в околиці Шепре, де захватили бранців. Вчора під кінець дня ми розпочали операцію, в Шампані в околиці гир Морон-Вілає досить важного значіння, яка закінчилась для нас з дід-святим успіхом. Наше військо заволало діло скількома рядами окопів на північному схилі гори Корильє й двох інших уггір'ях. Всі важніші обсерваційні пункти перейшли в наші руки. Всі німецькі контр-атаки були відбиті нашим воєм з великими втратами для ворога. У цих бойових сутичках ми взяли біля 800 бранців. В деяких зруйнованих захистях знайдемо силу німецьких трупів.

Північний фронт.

РИГА, 8. Бойове життя на фронті оживляється. Німці поведуться тривожно й освітлюють наші позиції ракетами. В тій околиці досить велика частина німецьких розвідників пробувала підійти до наших окопів, але їх одігнали воєм наших батарея.

"Вратання" зменшується.

Підготовлення установчих зборів.

ПЕТРОГРАД. Тимчасовим урядом одержані відомості, що в особливий наряд, яка виготовить проект "положення" що до виборів до установчих зборів вибрано представниками від думських фракцій: од поступових націоналістів Благоурава й заступником його Пущина, від земців-октябристів Савча, від лівих октябристів Арефьева, від поступівців Сфремова й заступником Гродзіцького, від кадетів Вінавера, від перті народних соціалістів, які не входять в Думу, Мясотіна й заступником Беренштама; від національних груп: мусульманської Джантуріна; од всеросійської селянської спілки Беклешова та Омельченка, ради всеросійських кооперативних з'їздів Прокоповича й Вондарева; від західного краю Мейтровича й Сібіру Толмачова та

Юридична нарада при уряді вже збрала і впроваджувала матеріяли що до практичних організацій установчих зборів по чужоземних державах. Зараз початок праці особливої наради, яка має виготовити проект "положення" про вибори, залежить тільки від призначення політичними організаціями своїх представників до цієї наради.

Телеграма міністра Церетелі.

ПЕТРОГРАД, 8. Офіційно. Телеграма міністра Церетелі всім організаціям служачим поштово-телеграфного відомства і установам. Виконувати бажання революційної демократії, в особі її представника—петроградської ради роб. та селд. депутатів, я увійшов в склад Тимчасового Уряду. В декларації перетвореного Тимчасового Уряду 6 мая ясно окреслені завдання нової революційної влади. Основним завданням внутрішньої політики Тимчасового Уряду є зміцнення здобутків революції, всебічна оборона інтересів працюючих і скликання Установчих Зборів, які повинні встановити в Росії державний порядок, який відповідає вимогам народу, що скинув самодержав'я.

Найголовнішим завданням Тимчасового Уряду що до зовнішньої політики є як найскоріше досягнення загального миру, на демократичних основах, що виключають всяке насильство, з чього б то не було боку. Але поки вироблені російською революційною демократією умови миру ще не визнані нічим воюючими країнами. Тимчасовий Уряд в тісному єднанні з усією демократією боронить країну від небезпечного розгону і всіма засобами зміцнюватиме фронт і так революційної Росії. Негайну працю перебудови Росії на демократичних підвалинах Тимчасовий Уряд творитиме, керуючись єно висловленою волею народа і ґрунтуючись на його довір'чі і допоміж. Тимчасовий Уряд має працювати при виключно важних умовах. Спадщина старого режиму надзвичайно тяжка: розстроєне народне хозяйство і харчування, розстроєні фінанси, нестачання для армії. Тільки Уряд, забезпечений повнотою влади і дужий довіррм народним, уряд, що виступає рішучо і при піддержці демократичних організацій, може вивести країну з сучасного критичного становища.

Численні телеграми, які я одержав від поштово-телеграфних служачих з усіх кілців Росії, вказують, як глибоко розуміє пролетаріат і всі трудівники поштово-телеграфних установ завдання, що стоять перед країною.

На майбутньому всеросійському з'їзді робітників пошти і телеграфів закладуть міцні підвалини всеросійській організації робітників поштово-телеграфної справи і всебічно освітять становище поштово-телеграфної справи в Росії. Міністерство пошти і телеграфів матиме на увазі голос всеросійського з'їзду при розгляді програми перебудови поштово-телеграфної справи. Для мене цілком ясно, що в першу чергу мусить бути поставлена справа з поліпшенням матеріального становища робітників пошти і

телеграфів. На всеросійському з'їзді ця справа обговорюватиметься докладно. З свого боку я змалюю перед з'їздом картину становища нашого фінансового хазяйства що до тих засобів, якими будуть покриті витрати на збільшення платні за працю трудівників поштово-телеграфних установ і у згоді з самими представниками працюючих в міністерстві пошти і телеграфів буде проведено необхідне збільшення платні за працю в розмірах, які будуть можливі згідно з становищем державних коштів. Товариші й громадяни! Ми переживаємо відповідальний час. На всіх нас лежить відповідальність перед країною за кожен наш крок. Ніхто не повинен ухилитись від цієї відповідальности. Наші брати в окопах несуть важкий тягар, свідомі того, що вони оберігають краще становище нашої країни—її волю. Тут, в тязку, ми зобов'язані так само стало захищати і зміцнювати цю волю. Ми переживаємо час великої історичної стради. Кожен хвилин наш крок дезорганізуватиме революцію і підготовлятиме ґрунт для контр-революції. В великій справі, у зміцненні демократичних здобутків пошти і телеграфу належить одне з найголовніших місць. Почта й телеграф збирає до купи розсіпаний по величезному просторі Росії нарід і об'єднує його думку й бажання. Роля пошти і телеграфів буде величезна при скликанні Установчих Зборів. Вона буде ще більш велика, коли зберуться Установчі Збори і бажання народу поштою і телеграфом передаватиметься по всіх куточках країни. Переконали, що кожен робітник пошти і телеграфів на своїй відповідальній посаді буде виконувати свій обов'язок в повній свідомості величости сучасного моменту, я беруся до своєї праці. Я глибоко переконаний, що зв'язок між мною і всіма робітниками поштово-телеграфної справи лишиться міцним і в роботі революційного будівництва ми будемо єдині з усією російською демократією. Міністер пошти і телеграфів *Іраклій Церетелі*.

Наказ до армії й флоту.

ПЕТРОГРАД, 8. Офіційно. Оповіщаю армію й флоту, що з'їзд делегатів фронту, який відбувся в Петрограді, рішав звернутись до всієї людности Росії з таким закликом:

- 1) До товаришів солдатів: "Товариші заповнюйте наші ряди, котрі рідшають в окопах і станьте з нами плече до плеча на рятуюч Росії".
 - 2) До робітників: "Товариші робітники, підтримуйте над об'єднаною роботою у нашій останній борні за волю всіх народів. Зміцнюючи фронт, ви зміцнюєте волю".
 - 3) До капіталістів: "Громадяне-капіталісти, будьте Мінімами для своєї батьківщини. Відкажіть свої зарплатні і внесіть свої гроші для потреб вільної Росії".
 - 4) До селян: "Батьки й брати, несіть свої кринки для підтримання слабючого фронту. Дайте нам хліба, а наші кочия сина. Пам'ятайте, що майбуття Росія—ваша".
 - 5) До інтелігенції: "Товариші-інтелігенти, йдіть до нас, несіть освіту в наші окопи. Поможіть пройти тяжку до пороги змінення волі й виховайте в нас громадян для вільної Росії".
 - 6) До російських жінок: "Підтримайте чоловіків та синів ваших при вповненні обов'язку для Батьківщини. Заміняйте їх там, де зможете. Жиніть своєю погордою всіх кот ховається, в ту тяжку годину, від служби Батьківщині".
- Наказ цей прочитати у всіх ротах, сотнях, ескадронах, батареях, командах на кораблях та пароплавах.
- Воєнний і морський міністр
А. Ф. Керенський.

Всім радам робітничих та солдатських депутатів й арміювним комітетам.

ПЕТРОГРАД, 8. Виконавчий Комітет петроградської ради робітн. й солдатських депутатів рішив скликати 1 червня всеросійський з'їзд ради роб. та селд. депутатів й арміювних організацій фронту. Участь мусить вляти в цьому з'їзді всі існуючі в Росії ради роб. та селд. депутатів і подібні арміювні організації.

Представництво селян буде організоване після порозуміння з всеросійським радю селянських депутатів. Програма з'їзду така:

- 1) Становище до війни, питання про оборону й боротьба за згоду.
- 2) Революційна демократія й урядова влада.
- 3) Підготовлення до Установчої Ради.
- 4) Національне питання в Росії.
- 5) Питання земельне й питання селянського життя.
- 6) Питання робітничого життя.
- 7) Питання солдатського життя.
- 8) Організація продукції, розділ транспорту й контроль над ним.
- 9) Харчове питання.
- 10) Питання фінансової політики.
- 11) Місцевий самоуряд.
- 12) Організаційне питання виборів в Виконавчий Комітет петроградської ради робітн. та селд. депутатів.

Державна нарада.

МОСКВА, 9. Вчора в комітет громадських організацій завітав міністр кн. Шаховський, який в промові між іншим зазначив: заснована коаліційного міністерства не вирішує питання про можливі медорозуміння. Тому ма чергу бути поставлено питання про скликання державної наради.

До Установчих Зборів.

ПЕТРОГРАД, 8. Здоровля керівника праць по скликанні Установчих Зборів Косовічина покращало. 9 мая він починає організувати спеціальну канцелярію. Тепер майже всі політичні партії сповістили про обранні представників. С думка організувати не міністерство по скликанні Установчих Зборів, а головне управління.

Харчова економія.

ЛОНДОН, 7. З Вашингтону повідомляють, що сенат одголосо ухвалив біль (заком) про вирішення кредиту на 3.342 мільони доларів. Американський контролор харчування Губер заявив про намір упорядкувати споживання предметів першої необхідности, маючи на думці закламати жінок-господинь виконувати обов'язки контролерів з метою економічного розсудування всіх харчів, щоби їх можна було вивозити союзникам.

Пайок біженців.

ПЕТРОГРАД, 8. Особлива нарада в справі допомоги біженцям визнала необхідним збільшити з 1 липня (юля) харчовий пайок з 6 карб. до 7 карб. 50 к. на місяць. Кватирний пайок мають збільшити з листопада (ноябра).

Граф Шептицький та о. Рижков.

ПЕТРОГРАД, 8. Центральний комітет по справах військових бранців при головному управлінні Червоного Хреста постановив звернутись з пропозицією до Тимчасового Уряду про необхідність вжити негайних заходів до визволення о. Миколая Рижкова з австрійського полону і про одстрочку в'їзду з Росії графа Шептицького аж до выяснення долі о. Рижкова.

Справа полковника Назимова.

ПЕТРОГРАД, 9. Керенський наказав припинити справу про увільнення полковника Назимова аж до перегляду справи. Назимов вважав неправдою свої близькі стосунки з Воєвничим і Сухомайовим і тягне Гучкова до судової відповідальности.

Недуга Львова.

ПЕТРОГРАД, 9. Голова ради міністрів кн. Львов занедужав і через це заміняє Тимчасового Уряду 7 мая одбулось під проводом військового і морського міністра Керенського.

Грошовий стан.

ПЕТРОГРАД, 9. На засіданні Тимчасового Уряду 8 мая Терещенко зробив доклад про фінансове становище Росії. В зв'язку з цим докладом, професори Бонч-Бруньович, Сілян і Соколов озаявили Тимчасовому Уряду станом роботи, вжитої міністерством фінансів в справі реформи податкової системи і розробки фінансових реформ з загальною економічною політикою.

Подорож міністрів.

ПЕТРОГРАД, 9. Вночі воєнно-морський міністр Керенський виїхав в Фінляндію. Керенський поїхав в новій морській формі. Коли він повернеться звідти, то поїде на фронт і в ставку. 8 мая виїхав в коротку подорож міністр доріг Некрасов. Він заїде в Москву, Курськ, Харків, Катеринослав і Київ.

Промова Альберта Тома.

МОСКВА, 8. Прибув в раду солдатських депутатів Альберт Тома й звернувся до солдатів з промовою: Вітаю вас солдати революційної армії Росії. Витривалість й твердість російського солдата давно відома у Франції. Особливо француз опіняли російських солдатів тоді, коли зустрілись на однім з нами фронті. Росіяни боронять свою країну від пруського мілітаризму. Маю надію, що російська армія буде об'єднана одним духом й одною дисципліною, опертою на повазі між офіцерами та солдатами. Ваша поміч нам необхідна. Тисячі французів та англійців гинуть, чекаючи тієї помічі, на яку вони мали права рахувати і ми чекаємо її. Ваш воєнний міністр соціаліст, ваш улюблений міністр Керенський об'явив батьківщину в небезпечі. Так само й наші державні люди в 1792 році оповістили батьківщину в небезпечі. Тоді вся Франція кинулася до границь на рятуюч батьківщини. Тепер ваш обов'язок відповісти таким ентузіазмом на заклик Керенського й боронити волю до цілковитої перемоги над пруським мілітаризмом. Альбертові Тома відповів голова зібрання, радя солдатських депутатів й сказав: Ми всі дуже раді привітати міністра республіканської Франції—гм-білиз що він міністр соціаліст. Нехай Франція буде спокійна що про сепаратну згоду у нас не може бути балачки. Ми вважимо гайбою всяку пропозицію згоди. Організація армії-тенер зміцнюється, тому що ма чолі справи стоїть міністр соціаліст Керенський. Зібрання зробило Тома овацію.

Мусульманський з'їзд.

МОСКВА, 8. Сьогодні мусульманський з'їзд ухвалив резолюцію в справі питання про форму правління. З'їзд визнав, що формою державного устрою в Росії, який би як найбільше забезпечував інтереси мусульманської нації, є демократична республіка на національно-федеративних і територіальних підвалинах, при чому нації, які не мають певної території, користуються національно-культурною автономією. З'їзд вирішив втворити національну загально-мусульманську установу всієї Росії для впровадження загальних духовно-культурних справ в житті мусульманських підданців.

Нитайці робітники.

ПЕТРОГРАД, 8. Справа про одстрочку

праці нитайців-робітників, з наказу міністерства доріг передана до нового міністерства праці. Що до нитайців робітників, які є в Петрограді міністерство вирішило одправити їх частки на Отчизну, почасти в внутрішню Росію.

З'їзд сестер милосердя.

МИНСЬК, 8. Делегатський з'їзд сестер милосердя висловився за поліпшення форми виключно медичнських сестер, визнавши обов'язковим носити форму по за службою. Пропозиція зняти косички, задлямовані де-котрим, і одягти простеньке убрання, відкинута. Що до життя сестри по за службою з'їзд визнав, що особисте життя сестер, до-рослих громадянок—по за контролем. В формі вони повинні поводитися так, щоби не задлямати строгий і чистий образ сестри. Важних в порушенні рішши притягати до товариського суду.

Останки лейтенанта Шмідта.

ОДЕСА, 8. При подорожі до Очакова кореспондент ПТА вияснив подобию відкриття останків скараних чорноморців. Кілька років тому, будуючи дробильні для каменю на острові Березані, ратник Сердюк викрив присутність деревини. В цій місці знайшли чотири домовини-скрині. Перша зберіглася добре. В ній були останки Шмідта в піджаці, жилетці і штіблетях, які були призначені без сумніву. Лишилися тільки волосся. Інші три скрині поспувалися від утрамбовки землі при спорудженні дробильки для каменю. По вказівкам свідків кари, домовини знайдені в такому же становищі, в якому були закопані. Розшукати допоміг рибалка, який в 1913 році з неподалою ціпавство відшуквав могилу, розкопав місце, де були закопані домовини й знову заснап.

Арешт.

ЖИТОМИР, 9. Арештовано начальника реальної школи Рамезову-Філіпову, яку тягнуть до суду за несправдлив донос.

Чорноморський флот і Гучнов.

СЕВАСТОПОЛЬ, 8. Чорноморський флот, дуже жалуючи за Гучнова, постановив вислати йому щирю подяку за його працю і просити лишитись в складі уряду.

Пограбовання церкви.

НИЖНІЙ-НОВГОРОД, 9. Вночі проти вчора пограбована Петропавлівська церква. Вкрадені з престоло чаші з дарами. Поломані карнавкі з грошима. Гадають, що церкву пограбували вшпунені з термів злодії.

Сніг.

ОРЕЛ, 8. Сьогодні весь день йде сніг який вкрив дерева і дахи будан-

Процес Адлера

СТОКГОЛЬМ, 7. У Відні розглядалась справа Фрідриха Адлера який вбив президента ради міністрів Графа Штюрка.

З Відня повідомляють, що оборонець Адлера перед прочитанням акту обвинувачення він пропозицію признати справу не підлягаючою судовій палаті й передати її судові присяжних, бо по основному державному праві діяльність присяжних судів може бути перерваною тільки на один рік. Суд відкинув пропозицію оборонці. На запит, чи Адлер визнає себе винним, він сказав, що вважає обов'язком боронити свої переконання й тому заявляє що доконав обвинвта одрето, цілком свідомо, обміркувавши його раніше впродовж вівтора року й розуміючи зовсім що за винною цей запалити життям.

СТОКГОЛЬМ, 7.

Суд не може винести нічого присуду—тільки смертний. Колиб судили присяжні, можливо присуд бувби інчий. Але вони умисне скласовані щоб присуд не був голосом сумління внутрішніх переконань. Адлер обіцяв вжити всіх заходів, щоб інчий присуд був неможливим. Що до цього пункту акту обвинувачення, де говориться про недопущення вбивства, як способу політичної боротьби в добре порядкованій державі, Адлер сказав що, судова влада не потрудилась доказати, що він живе в добре порядкованій державі. Далі він сказав, що цей процес служить йому моральним в оправданні. Він не признає втім суду справногого суду, а вважає його як орган приступницького насильства. Граф Штюрк перервав діяльність присяжного Коронного суду й цим самим порушив основні права й примусив мовчати людей, якіб могли судити його. Не лишалось нішої дороги, крім дороги насильства якою має право піти кожен громадянин, коли справа йде про рятуюч країну. Це не тільки є право, але й обов'язок громадянина. Після даремної боротьби у всіх інчих інстанціях каже Адлер, він не назвав би себе патріотом і ніколи не думав би про патріотизм, який в Австрії має цілком особливий характер. Буржуазія перед війною була настроєна націоналістично, але не патріотично. Він не був до того наївний, щоб думати що його вчлнок зміцнить самодержавність й доведе до згоди, але він хотів підготовити ґрунт для майбутньої революції й змістити народні маси знов подумати над проблемами влади.

СТОКГОЛЬМ, 7.

Відні повідомляють, що надзвичайний суд після наради, яка тривала "ертв години—присудив Фрідриха Адлера на смерть через повинення. Кароль Адлера звернувся з проханням дати йому час для апеляції.

В Іспанії.

ДРИД, 7. Міністр внутрішніх справ заявив представникам газет, що

Телеграми.

Повідомлення Ставки.

Офіційно, 9. На західному і румунському фронтах—нерезультатно.

Наказний фронт. Курки пробували заїхати на наші окопи, на південь від Ервілджана, але ми їх розігнали з огнем.

він не розуміє як можна виправдувати злочин потоплення пароплава "Патріот" — коли злочинство таке ясне. Тому що згинув один еспанський підданець міністр жалкує, що є люди, які вибачаються до цього ставляться й сказав що він як еспанець дурається таких людей.

Голод в Греції.

АФІНИ, 6. Сьогодні в будочнях видавали поцінку замість хліба по 40 гранів родзинки.

Китайський голова міністрів і війна. ШЕКІН, 6. Реакційна діяльність голови міністрів Дуан-Цзі-Чжу виявилася в арешті редактора поступової "Пекінської Газети". Парламент обговорив законопроект про оповіщення війни Германії, вирішив, що війна може бути оповіщена лише після одатки голови міністрів.

Всякі звістки.

— З Самари телеграфують, що в селі "Вольшай-Глушица", миколаївського повіту, селяне пожертували 100,000 пудів зерна для армії.

Духобори, які повернулись з заслання, в кількості 100 чоловік, населення зустріли вороже. Селяне вимагають, щоб вони йшли в армію; з приводу цього в селі Бобровці, бузувцького повіту, селяне вбили одного духобора.

— Анархисти. З Рябінська повідомляють, що на вокзалі арештовано провідника анархиста Берггольда, редактора газети "Петроградская коммуна".

Берггольд сказав що він живим не оддається в руки, й вихватив бомбу. Тоді міліціонер тричі вистріляв і раняв провідника в живіт і руку.

— В Ростові-над-Донем. В Ростові студентський революційний комітет вирішив усунути ректора Вехова й взяти управління університетом в свої руки.

Професорські кабінети вирішено пристосувати під кооперативну крамницю й студентські інституції. Рада професорів на негайному засіданні постановила не рахуватися з постановою студентів і рішуче ототожнювати свої права.

Професори мають надію, що громада не підтримає студентських домагань. Про все повідомлено Мануйлова.

— Постанова. Московська рада солдатських депутатів постановила не виводити військо в лагерь, бо вона вважає, що живучи в лагерь, солдатів будуть зовсім одірвані від політичного життя.

— За кордоном. Англійські жінки працюють для війни. Подаємо приблизні дані діяльності жінок в Англії:

1,072,000 | 1,071,000

Між цими жінками не згадують про 10,000 які працюють в лазаретах.

— Переїзд емігрантів через Німеччину. Стокгольму телеграфують, що сюди приїхало 258 російських емігрантів, що приїхали через Німеччину. Серед них Луначарський, Мартов, Астров, Анжеліка, Балабанова, Натансон, Рязанов, член партії "Бунд", Абрамович, член польської соціалістичної партії Ланіанський та Фелікс Кон.

— Селянські справи. Самарський Виконавчий комітет ради солдатських, робітничих та селянських депутатів оповістив наказ, що всякі непорядки та погроми будуть сприйняті, як найнеблагіші. Життя йде уже майже зовсім нормально. Збитків від погрому налічують з суми мільйону.

— В Сибірську часто нападають на помешкання, крамниці. Злодії одягнені в солдатську одягу. Юрба сама карає їх.

Театр і музика.

"Національний Український Театр". Комісія по утворенню "Національного Українського Театру" прохає всіх членів прибути на 3-є засідання Комісії, що відбувається в середу, 10 травня с. р. о 4 г. дня в Музично-Драматичній школі ім. М. Лисенка (В. Швальна 15).

Заяви студентів-харківців. До Української Центральної Ради надійшла така телеграма з м. Харькова: "Загальне зібрання Харьківської секції всеукраїнського студентського союзу, заслухавши доклад з приводу передачі київського народнього театру до рук Сіневської, постановило просити Комітет вжити всіх засобів, аби постанову Київської міської думи було скасовано і театр був переданий цілком до рук українців. Голова зібрання Олексій.

Зистава в Лук'янівському Народньому Домі. Завтра в Лук'янівському народньому домі (в помешканні робітничого клубу) перша вистава трупи т-ва "Провіт" під режисурою артиста І. Марьяненка виставлено буде п'єсу "Безталанна".

Головні ролі грають: Мар'яненко, Дорошенко, Валерик, Завітовська, Гарин-Барвінський.

Лист до редакції.

Прощ, помістити в Шановній часописі Вашій цей мій лист до Представника Ради Загального з'їзду М. С. Грушевського.

Високоповажаний Добродію Михайле Сергійовичу!

Всі бідні хворобами хворіють, поруч з особистою мого хворобою, дозволяючи мені в свій час послати Вам Шановній Раді з'їзду, мого щире прохання, висловити радість з приводу Відродження України і серйозно прохання до редакції Вашого Світлого...

Тепер же одужавши почуваю першим своїм обов'язком засвідчити всій Високоповажаний Громаді Українського з'їзду, і перед Вами Михайло Сергійовичу, головним його представником, чоло своє низенько схилию.

Бажаю шире, щоб розвіялись як сон ліхий, ті хмари криваві, що закривають ще собою, світ сонця на небі України! Щоб просвіта і культура, розвіявшись вітальними шляхами, рознесла по всіх закутках широкого краю, славетні імена борців його! Щоб від них не карі, не муки і страждання, краших снів Отчизни, а слава рідного краю, любов і вдячність свідомого, вільного народу, була достойною Вам подякою за всі заслуги Ваші, працю і талант на вістар Отчизни принесеній!

Постанову з'їзду, в якій Високоповажана Громада висловлює мені і всій родині Тобілевичів вдячний привіт з приводу заслуг пок. Івана Тобілевича для всього Українського Суспільства, я одержала — і порозумівшись з дітьми покійного, шлю від себе і від імені всіх їх, найщиріше наше спасибі!

З глибоким поважаням остаюсь Софія Тобілевич.

Дописи

М. ЯГОТИН. (Полтавської губернії). В Яготині, Лисянках і інш суміжних селах новий лад пристосовувався дуже добре. Засновані волюсні і сільські Ради, котрі пильно роблять своє діло. Заснувався гурток "Провіт", котрий на широкім ґрунті веде агітаційне діло, бібліотеку, воскресні школи, драматичний гурток і т. д. Все шире зв'язалося з великим ділом. Гурток працює в школі, де є кімната в котрій кожний має змогу прочитати книжку, газету, побалакати з іншими. Новий лад був горяче зустрінутий громадянами. 19 марта була загальна маніфестація, котра при участі солдат шпиталю, цінського запаса, служак і робітників залізниці і заводу сумість з селянами с. Лисянків і м. Яготина пройшла дуже гарно. Була отсужена панахида по борцях, які загинули за свободу, після чого було сказано багато теплих промов студентом агітатором і місцевими промовцями. 18 квітня була те ж велика маніфестація першо-майська. Селяне шире ставляться до всяких добровільних жертв на армію. Зібрання ведуться майже по днях, чого селяне ставляться з великим інтересом хотять бути самі працівники, а не тільки свої бажання, свої витрати. Велика потреба в революційній літературі.

С. ДЕНЬГИ (Золотоношського повіту, Полтавщині). В нашому селі одбулося українське віче. Зібралось багато людей, не тільки з нашого але й з сусідніх сел. Віче пройшло під отриманим небом біля церкви. Було три промовці, вони розповідали про петроградські події, доводили що треба домогтися автономії для України, бо в своїй хаті своя сила і правда і воля. Селяне ці промови слухали дуже уважно і часто перебивали вигуками: "вірно, правда". Нарешті один з промовців доводив, що в боротьбі завше бере верх той котрий розумніший, а через те треба вчитись, читати більше і запропонував селянам зробити у селі читальню; ця думка страшенно подобалась громаді, почали записуватись в члени, давати гроші на часописи і книжки. Підписалось 106 членів, та це ще не всі, бо в той день не всіля. Постаювалим, що вибрати голову не треба, вибрати правління з 12 душ, в тім числі 3 жінки, призначили секретарем Мусія Басая, а казначієм Юрія Шелухина.

С. ЛИП'ЯНКА (Чигиринського повіту). 30 Квітня Лип'янський селяне улаштували українське свято: одправили на площі коло церкви панахиду за борців волі і за батька Тараса; чудовий Лип'янський хор, що складається з селян, співав "Заповіт", "Ще не вмерла України", та інші пісні на слова Шевченка; гарну промову сказав голова Златопольської Української Громади добр. Паламаренко, який в короткій, але доступній формі ознайомив народ з історією України, що дало картинку життя України, про що селяне до цього часу не чули і не знали. Ходили з промовою і патретоном Шевченка по усім вулицям великого села з піснями та музиками; старі баби виходили християнські і казали: "Слава тобі Боже, таки діждались волі!" Люди вносили на вулицю столи, накріті скатеркою і клали на них хліб, сіль, та воду. Промовець сказав: "Чи думав ти, батьку Тарасе, що настале такий час, коли на селі будуть зустрічати тебе твої брати селяне з хлібом та сіллю?" Свято скінчилось і промовами селян, солдатів, що прибули на часину з фронту, та добр. Паламаренка, який закликав селян скласти Українську громаду. Селяне вирішили скласти Громаду під прапором автономної України. Багато селянських дівчат взяло участь в святі і було повібрано в національне українське вбрання. Ішнне вбрання додавало красі картині, а чудова українська пісня, з чудовими жіночими голосами, під проводом саядета селянина добр. Коросташа, вносила чудову гармонійність в це свято.

Лип'янка давно має серед молоді свідомих українців, але тиски скасованого уряду примушували їх ховатись з своїми думками і робити таємні зібрання навіть в такі важкозайняті українськими ішнми саборниками і одира-

хась, а власник її попадав до будигарні. Тепер все микнуло і наріз прокинувся. I. Туз.

Від Головного Виділу українського студентства.

Інформаційне Бюро при Київській Губерській Земській Управі сповіщає що на агітаційні курси у Київ, котрі тягнуться з 15 мая до 1 юня, будуть прийматись бажаючі по тм комплексу в 300 душ котрий призначений для представників з повітів Київщини.

Головний Виділ закликає товаришів і товаришок прийняти як найважливішу участь у цих курсах, щоб придбати певну підготовку для майбутньої найближчої праці, негайного переведення організації народних мас та широкого проноганди українських національно політичних змагань" (резолуція III з'їзду конференції) прохання треба подавати по адресі: "Інформаційне бюро при Київській Губ. Зем. Управі В. Володимирська 33. Члени Головного Виділу Бойно, Шарий, Северюк.

Національний фонд.

- Жерти на Укр. Нац. Фонд одержані: 1. Д-ки Фоменко срібл. та міддю 53 р. 54 к. 2. П. Вирового 30 р. 27 к. 3. Олексія Володарька 20 р. 4. Д. Прижежайна 3 р. 5. Збірча Мирошниченко по кн. № 76 48 р. 90 к. 6. П-ні Аодрієвської 185 р. 7. Л. Довби постуї. на укр. нац. фонд од продажу "Вістей" в громаді В. Ж. К. 36 р. 32 к. і потім ще 9 р. 8. від Московького громад. 3 р. 3 к. 9. " д. Цибульського 100 р. 10. " козана М. Емця 50 р. 11. " д. Діберта по листі № 42 збір 47 р. 12. " Московьких українців зібрані на зборах; через д. А. С. Чапковського 400 кар. 13. Збір садд П. Сапожин ком. Шевченком серед солдат та офіцерів 5 батареї 11 морг. арт. дівіз на пам'ятник Шевченка 103 р. 5 к. 14. від д. Буглак 5 р. 15. від Станьківського "О-ва Потребителів" через д. Куєвнича 1000 р. 16. від сберер та солдат Володарька гарнаві через д. Пилипенчука 1000 р.

Учнів українського правничого товариства.

Загальні установи. § 1. Товариство має називатись "Українське Правниче Товариство".

§ 2. Виходячи з основного припису, що український народ сам має творити своє право, Товариство ставить собі метою одбувати теоретичні й практичні справи: 1) щоб як найширше сприяти повстанню та розвоєві українського права; 2) щоб висвітлювати підстави української сучасного права на Україні; 3) щоб допомогти практично українській всій державній і громадській інституції України, взагалі українській правлячій основі життя України; 4) щоб сприяти установленню української правничої мови.

§ 3. Щоб досягти зазначеної мети, Товариство уряжає приватні й громадські засідання, щоб обміркувати ріжні, в зв'язку з своїми завданнями, питання; уряжує дискусії, прикладні лекції та систематичні курси по окремих відділах права, наукові вистави, з'їзди; 2) входить в зв'язки з правничими інституціями, не виключаючи й чужоземних, а також з можливо багатьма особами, які можуть бути корисними для Товариства; 3) видає монографії, збірники, періодичні видання, брошури, звідомлення про свою працю і т. и.; 4) закладає бібліотеку, колекції, наукові кабінети і т. и.

§ 4. Щоб Товариство мало більший успіх в своїй діяльності, в йому можуть закладатись особливі комісії (цівільного права, кримного, адміністраційного, державного, редакційна то що).

§ 5. Товариство може набувати й відчужати майно, а також робити всякі умови, і позиватись.

§ 6. Товариство має печат з написом: "Українське Правниче Товариство". Склад Товариства.

§ 7. Товариство складається з членів дійсних і почесних. Членами можуть бути особи обох полів — правники і ішні, що працюють в області як теоретичній, так і практичній права.

§ 8. Почесними членами можуть бути: обрані 1) відомі учені, громадські діячі і всі особи, які сприляють розвоєві науки, а також розвоєві Українського Товариства.

Вибори і вихід членів Товариства. § 9. Особи, що брали участь в усіх Загальних Зборах до ухвали статуту, набувають права дісних членів.

§ 10. Заяви про осіб, яких пропонується вибрати на дійсних та почесних членів, подаються, за підписом не менш, як двох дійсних або почесних членів на розгляд Раді і потім передаються на найближчі Загальні Збори Товариства; заявлені особи обирають закритою балотировкою — за почесних членів — двома третинами, а за дійсних членів — простою більшістю голосів присутніх членів.

§ 11. Члени входить з складу Товариства: а) з своєї волі, заявивши Раді Т-ва, б) як на протязі року не заявляють про вихід з членства; в) якщо їх було в членстві з Товариства абсолютна більшість членів зборів.

§ 12. Заяви про жадання виключити кого-небудь з складу Т-ва, за підписом не менш, як десяти почесних або дійсних членів Т-ва, подаються на розгляд Раді і потім Загальним Зборам, на яких повинно бути не менш, як половина членів Т-ва, що живуть у Київі. Питання, чи виключити членів з складу Т-ва, рішенням закритою балотировкою більшістю трьох четвертих членів, присутніх на засіданні.

§ 13. Призвища кандидатів, яких пропонують на членів і Т-во, а також тих, що їх хотять виключити, записуються на повістку, про скляккання Загальних Зборів, що повинна бути послана кожному членові Т-ва окремо.

Права і обов'язки членів Товариства. § 14. Дійсні члени беруть участь з правом рішеннячого голосу в усіх збірках, справах і закладах Т-ва. Вони мають право безплатно ходити в усі заклади Т-ва, а також право безплатно бути на лекціях, курсах, виставах тощо, окрім тих, що впорядкуються з добродійною метою або на те, щоб збільшити засоби Т-ва.

§ 15. Почесні члени користуються всіма правами дійсних членів.

§ 16. Дійсні члени платять вступного десять карбованців та щоріку членську вкладку — десять карбованців.

§ 17. Почесні члени членської вкладки не платять.

Порядкування справ Товариства.

§ 18. Справами Товариства порядкують: а) Загальні Збори, б) Рада і в) Ревізійна Комісія.

а) Загальні Збори. § 19. Загальні Збори визначають характер і напрям всієї діяльності Товариства згідно з завданнями § 2; розглядають щорічні справоздання та обрахунки і вибирають урядових осіб, вирішують питання про зміну та додатки статуту, про скасування Т-ва і ліквідацію його майна, про ріжні умови Т-ва, про надбання нерухомого майна, про самовільні вчинки Раді і про відповідальність її членів, про вибори та виключення членів Т-ва, а також усілякі питання що до життя Т-ва, які Рада не визнає можливим рішити своєю властю.

§ 20. Загальні Збори скликає Рада в свою потребу, не менш, як один раз на рік, окрім двох разів: а) на вибори членів Зборів, як дійсних, або почесних, або кс членів, як одна десята частина, в двох останніх випадках, мають право визначити крайній термін, коли скликати Збори, але не менш, як два тижні. Члени скликаються на Загальні Збори повістками, котрі посилаються кожному членові окремо.

§ 21. Загальні Збори вибирають щоразу з-поміж себе Голову й Секретаря. Сих обов'язків не можуть виконувати члени Раді а ні члени Ревізійної Комісії.

§ 22. Усякі питання на розгляд Загальних Зборів подаються через Раду.

§ 23. Справи на загальних зборах рішеннячою більшістю голосів присутніх членів. Коли голоси поділять рівно, голос голови дає перевагу, а як балотировка закрита — то справу перебалотировують. Як що більшістю голосів не буде і при перебалотировці, то рішення справи переноситься на найближчі загальні збори. Питання, про зміну та додатки статуту Т-ва і про вибори почесних членів рішеннячою двома третинами голосів, а про виключення членів з т-ва трьома четвертими голосів присутніх.

§ 24. Загальні збори вважаються дійсними, коли на їх буде не менш, як третина кількості дійсних членів, що живуть у Київі. Коли на збори не лявється зазначена кількість членів, то вони вважаються недійсними, а замість їх скликаються, не пізніш, як через тиждень, нові, постанови яких дійсні при вській кількості членів.

§ 25. Сила § 24 не торкається справ про зміну статуту й виключення членів з складу Т-ва. Справи сі рішеннячою більшістю голосів на Загальних Зборах, коли на їх є не менш, як половина членів, що живуть у Київі.

б) Рада Товариства і в) Ревізійна Комісія. § 26. Рада Т-ва складається з Голови, його товаришів і певного числа членів не менш як трьох яких вибирають загальні збори, Ревізійну Комісію вибирають Загальні Збори не менш, як з трьох членів.

Число товаришів голови, членів та Ради ревізійної комісії встановлюють загальні збори. Крім членів Раді та членів ревізійної комісії, вибираються також кандидати на сі уряди. Одна й та ж особа не може бути одночасно членом Раді і членом ревізійної комісії.

Увага: Дійсні й почесні члени мають право брати участь в справах Ради і ревізійної комісії, але без права рішеннячого голосу.

§ 27. Вибора голови, товаришів голови, членів Раді і членів ревізійної комісії, а також кандидатів до їх, відбуваються на початку року загальних зборів через закритою балотировку.

Увага: При виключенні обставинах (смерть, слабість, вихід з Київта то що) вибраних осіб вибори можуть відбутися і на інших загальних зборах.

§ 28. Голова і його товариші вибираються на один рік.

§ 29. В тому випадку, коли член Раді або ревізійної комісії відмовиться бути в урядові або не може бути з якихсь причини (смерть, слабість, вихід з Київта то що), його місце заступає тимчасово або й зовсім один з кандидатів, по більшості обраних голосів. Як що член Раді або ревізійної комісії не виконував своїх обов'язків протягом трьох місяців, вважається, що він зрікся свого стану його заміняється кандидатом.

§ 30. Члени Ради вибирають з-поміж себе скарбника й секретаря. Ішні обов'язки розкладаються по-між членами Ради по згоді.

§ 31. Рада збирається, коли визнають головою або, як подають йому заяву писану не менш, як два члени Раді. Засідання Раді вважається дійсним коли на йому буде не менш трьох членів. Справи в Раді рішеннячою більшістю голосів присутніх. Як голоси поділять порівну, то голос голови дає перевагу.

§ 32. Рада є представником Т-ва (6), постійно перебуває в Київі; вона виконує постанови загальних зборів, і порядкує всею діяльністю Т-ва усілякі акти, умови, довірености членам товариства або чужим особам підписуються 3-ма членами Раді, ішнш як переписка двома.

§ 33. Рада відповідає за цілість сум і майна т-ва.

§ 34. Ревізійна комісія має право, коли загодно, робити ревізійну діяльність товариства, зокрема жок і всього майна т-ва.

§ 35. На кінець року складає звідомлення про діяльність і фінансове майно т-ва.

Тайні заяви Рада повинна розглядати на найближчих своїх засіданнях.

§ 37. Фонди т-ва складаються з вступного членів, щорічних членських вкладок, прибутків з видань, лекцій, курсів то що (§ 3), і жертв т-ву §§ 2, 3).

Ліквідація справ товариства. § 38. Коли товариство закритється, майно його піде, на що призначать ліквідаційні загальні збори.

Редактор Андрій Ніковський. Видає Товариство підмоги літературі, науці і штуці.

Оповідки.

Сей час потрібні візники (кучери) в Підотділ Транспорта Всерос. Союзу Городов, для перевозки тигарів. Платня 120 карб. в місяць. Звертатись до завідуючого Транспортом, Безаківська 9, від 6 до 4 год. дня. 1—27—2

Вільні посади лікаря 200 карб., фершалка 75 карб., квартира, оточення і світло, при шевській майстерні у Київі. Санітарний одділ Київськ. Повіт. Управи. Член Управи В. Петрушевський. 2—28—1

Для Трубчевських Лісових Підприємств К. О. В.-П. Комітету потрібні знанчі російську і українську мову: а) досвідчені помішники рахмайстра (бухгалтера) на місячну плату від 125—200 карб., б) три лісових кондукторів (помішники лісного) на місячну плату від 125—175 карб., в) три конторні і машиністки. — Всім даються, окрім місячної плати, готові квартири. Роз'їзди на кошт Комітету. Мужики користуються увільненням від військової служби. — Прохання з референціями та сургітцум вітає подавати по адресі: м. Середино-Буца, Чернігівської губ., Контора Трубчевських Підприємств. 3—29—1

Комісар Київської Анц. Управи, подає до Загального відома, що на днях поступить в продажу денатурний спирт, змішаний з протозовим олієм. Спирту цього ити неможна, бо він спричинює небезпечні житю: гігнуку і блонуту. 7—30—1

Останні п'ять вистав.

Театр Городського Народнього Дому

Українська трупа. Дирекція М. САДОВСЬКОГО. Сьогодні, 10-го травня, драма на 5 дій з спів. "Ой не ходи, Грицю, й тапц. Старцького. У четвер, 11-го: Бондарівна, драма на 5 дій з спів. й тапц. Ів. Карпенка-Карого. — У п'ятницю, 12-го: Наймишна, драма на 5 дій з співами Ів. Карпенка-Карого.

Літній Театр Купецького Зібрання

Українська Трупа під орудою Т. Колесніченна. Сьогодні, 10-го травня, ВІЙ, на 4 д. 11-го: Панщина, на 4 д. — 12-го: Жидівна Вихрестна, на 5 д. — 13-го: Череполох, на 4 д. — 14-го: Суєта, на 4 д. Дирекція Анц. Трупа "Петро Барський" у Київі.